PLAMENČEK

POD SVOBODNIM SONCEM

Breznica, december '09

LETO 17, št. 1

KDOR IŠCE, TA NAJDE

Kdor išče, ta najde	**2**
Beseda Plamenčka	**3**
Za duhovni napredek	**4**
Plamenček pripoveduje	**5**
Od nas sta se poslovila še dva skavta	5
Papirna akcija, jesen 2009	6
Jesenovanje IV 2009	6
Miklavž prinaša tudi pozabljene armaflekse	7
Medvedi nas le niso pojedli	8
DSV IV: Planiranje za mučenje izvidnikov in vodnic	9
Državna srečanja voditeljev veje PP v Vipavi	10
Radovednost je lepa čednost	**12**
Očistimo Slovenijo v enem dnevu	12
Filmi s skavtsko tematiko	13
Spletna stran	14
Skavtske igre	**15**
Lov na sibirca, Lov za lisicami	15
Predstavljamo vam	**16**
Enkrat skavt, vedno skavt	16
Kotiček tete Dahi	**18**
Spominjamo se	**19**
Makaronarski recept iz Vodičnega vrha	19
Kaj ste rekli	**20**
Za male sive celice	**21**
Malo za šalo	**23**
Dogodivščine volčiča Janezka	**24**

Plamenček *je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.*

Uredniški odbor:
- **glavni urednik: Luka Pavlin;**
- **tehnična urednica: Mirjam Resman;**
- **lektorica: Anita Pernuš;**
- **urednica za PP: Ana Perko;**
- **rednica za IV: Tina Lumpret;**
- **ostali sodelavci: Anja Lužnik, Katja Čop, Monika Žemlja, Anže Podgoršek.**

Živijo vsem!
Od oktobra so minili že skoraj trije meseci in napočil je čas za novo številko Plamenčka. Tudi Plamenček je bil letos deležen nekaterih sprememb. Najprej naj omenim prenovljen uredniški odbor, ki bo še bolj zagnano in pridno skrbel za to, da bodo naslednji Plamenčki bolj obširni in zanimivi. Popotnike bo na njihove dolžnosti v zvezi z našim časopisom opominjala Ana Perko, izvidnike in vodnice Tina Lumpert, urednik ali urednica za krdelo pa zaenkrat še ni znan/a. Od nas (in iz stega) sta se poslovila Domen in Tone, ki sta dolgo časa krojila usodo Plamenčka. Obema se za pomoč in pripravljenost iskreno zahvaljujem. Domna je nadomestila Mirjam, mesto odgovornega urednika pa ostaja zaenkrat prazno. Z drugimi besedami: če ima kdo željo, da bi vsebino Plamenčka videl pred ostalimi in jo še malo pokomentiral, dobrodošel med nami.

Tudi vsebinske spremembe so očitne. Okoljevarstveni kotiček se je končal že v junijski številki, nadomestil pa ga bo drug in še bolj zanimiv kotiček, ki ga boste oblikovali predvsem vi. Govorim seveda o Kotičku tete Dahi, ki bo z veseljem odgovarjala na vaša vprašanja v zvezi s skavtskimi, šolskimi, ljubezenskimi ali kakšnimi drugimi težavami. Svoja vprašanja pošljite na e-naslov: modri.rakun@gmail.com ali jih oddajte glavnemu uredniku. Poleg omenjene rubrike bomo v letošnjem skavtskem letu prelistali stare zaprašene Plamenčke in v njih poiskali najboljše članke bivših (ali sedanjih) brezniških skavtov, ki si zaslužijo, da jih preberemo še enkrat.

Seveda pa v Plamenčku ostaja duhovna misel, članki o minulih dogodkih, Janezkov strip in druge rubrike, ki ste jih že vajeni. Verjamem, da vas že močno zanima, kaj smo vam tokrat pripravili, zato veselo na branje.
Lep pozdrav do prihodnjić.

Luka, glavni urednik

MORDA PA GRE POT NAVZDOL?

Zadnjič sem slišal zanimiv rek neznanega avtorja: "Če je pot lahka, hodite morda navzdol." Ja, hoja navzdol je resnično lažja, včasih v življenju niti ne opazimo, da hodimo navzdol. Zaradi ukvarjanja z nepomembnimi rečmi, zaradi prezaposlenosti in zaverovanosti v "svoj prav" niti ne opazimo, da se je pot obrnila navzdol.

Paradigma težke poti, ki edina vodi v pravo smer (v življenje) ni nič novega in je jasno poudarjena že v Svetem pismu: "Vstopite skozi ozka vrata, kajti široka so vrata in prostorna je pot, ki vodi v pogubo, in veliko jih je, ki vstopajo po njej. Kako ozka so vrata in kako tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo." (Mt 7, 13-14)
Se mi zdi, da se je treba odločiti in se namenoma izogibati lahkim potem, zaverovanosti v lahkotnost bivanja, v "komodnost" življenja.
Zelo razširjena pri nas je tudi nepripravljenost za učenje - pridobivanje novih znanj, spretnosti, naravnanosti. Učenje kar tako, ker je dobro, četudi težko, ne zato ker je treba, ker me nekdo v to sili.

Nanos, foto: Mirjam

Zelo ilustrativno mi je delovala izjava mladega človeka (38 let) s srednjo izobrazbo, ki je izgubil službo in sedaj toži nad tegobami recesije. Na vprašanje: "Ali razmišljate o dodatnem izobraževanju, prekvalifikaciji?" enostavno odgovori: "Če bi to zahtevala nova služba, bi se bil pripravljen izobraževati, na lastno pest pa težko."
Moja vprašanja temu človeku: "Kaj pa ste storili do sedaj (od konca njegovega šolanja je minilo približno 20 let) za pridobivanje novih znanj? Ali ste vsako leto pridobili kakšno novo znanje, spretnost? Koliko ste vi sami investirali v nova znanja?"
Izobraževalnih možnosti je veliko, pot k znanju pa je strma ali, kot pravi Sveto pismo, ozka. A edino ta vodi v - Življenje.

Aleš Čerin, Skavtnet

OD NAS STA SE POSLOVILA ŠE DVA SKAVTA

Letošnje skavtsko leto se je začelo tako kot vsa ostala: s prehodi. Na Breznici smo se zbrali prvo oktobrsko soboto in se odpravili proti kraju dogajanja, ki pa ni bil isti kot ostala skavtska leta, hkrati pa je bil blizu naše skavtske sobe. Dvigu zastav in petju njim ustreznih himen je sledilo slovo. Poslovili smo se namreč od dveh brezniških skavtov, ki sta bila v našem stegu aktivna vse od njegove ustanovitve, in sicer Domna, na katerega bomo imeli predvsem sladke spomine (prinesel nam je lep zalogaj dobrot), in Toneta, ki pa se prehodov zaradi obveznosti ni mogel udeležiti. Obema iskrena hvala za njun trud in čas, ki sta ga namenila skavtom.
Po danih navodilih smo se razšli. Voditelji in skavti so po vejah opravili prehode, midva z Janezom pa sva čas izkoristila za klepet z zdaj že bivšim članom Domnom, ki je mimogrede naslednji dan zapustil še regijski odbor, po njegovem dokončnem odhodu s prizorišča pa sva se lotila programa za mašo. Kmalu se nama je pridružilo še nekaj ostalih skavtov, drugi pa so poskrbeli za druge dele maše. Sledila je maša, nato pa še pospravljanje in odhod proti skavtski sobi, kjer smo še nekaj časa poklepetali in se poslovili, bogatejši za nove spomine in septembrsko številko Plamenčka.

Luka Pavlin, Modri rakun

Prehodi, foto: Monika

PAPIRNA AKCIJA, JESEN 2009

Papirna akcija je potekala od 16. do 18. oktobra na parkirišču na Breznici. Odzvalo se je veliko ljudi. Kdor ni mogel sam pripeljati papirja, smo ga skavti prišli iskat in tako se je zgodilo, da smo iz hiše v Žirovnici pripeljali v kontejner kar eno tono papirja. Ko sva s Florjanom prispela pred hišo, sva mislila, da je bila ocena količine nekoliko prevelika, vendar pa sva se morala hitro lotiti dela, saj ga je bilo res tono. Kot zanimivost naj povem, da smo 10m3 kontejner napolnili čisto do vrha, tako da smo za karton morali naročiti še en kontejner.

Naj zaključim s tem, da smo zbrali **rekordno veliko papirja** (kar **14 ton** kartona in papirja skupaj).To je največ, odkar zbiramo papir.

Hvala vsem, ki ste pri papirni pomagali. Drugo leto pa ponovno pričakujemo rekord :].

Blaž Žemlja, Razposajeni mrjasc

JESENOVANJE IV 2009

24. 10. 2009

Zbrali smo se v soboto dopoldne v Podbrezjah, pri spodnji cerkvi. Peš smo odšli do zgornje cerkve. Tam smo odložili nahrbtnike in že se je začel program.

V glavni dvorani smo se igrali nekaj zanimivih igric. Kmalu je bilo kosilo. Po kosilu smo spoznavali funkcije v vodu. Ugotavljali smo, kaj kdo dela in komu v vodu bi ta funkcija najbolj pristajala. Igrali smo se tudi nekaj igric v zvezi z funkcijami.

Proti večeru smo tudi sestavili, napisali in slovesno podpisali nova pravila čete. Bila je večerja. Sledili so, tako kot vedno, zanimivi sprejemi v četo. Pozno zvečer smo si ogledali film Kapitan Kljuka =). Po filmu (nekateri tudi med) smo že trdno spali.

25. 10. 2009

Zjutraj smo imeli telovadbo, nato pa zajtrk. Sestavili smo nekaj delov maše, ki smo jih kasneje pri maši tudi prebrali. Na poti v hišo nas je obiskala Mati Narava.

Dopoldne smo navadne steklene lončke lepo polepili in pobarvali, kasneje pa smo dali noter tudi svečko. Preostalo nam je samo še pakiranje, zato smo hitro spakirali in pospravili glavno dvorano in kopalnici. Komaj smo vse lepo uredili, so že prišli starši in morali smo oditi.

Tina Lumpert, Nasmejana mravlja

MIKLAVŽ PRINAŠA TUDI POZABLJENE ARMAFLEKSE

Armafleks je nepogrešljiv del skavtske opreme. Tako nepogrešljiv, da človek niti ne pomisli na to, da ga ne bi bilo na mestu, kjer mora biti. Tako samoumevno se je to zdelo tudi meni, dokler nisem na Miklavževo nedeljo pred domačimi vrati zagledal armafleksa, na njem pa darilo. Armafleks se mi je zdel sumljivo podoben mojemu, kljub temu pa sem za hip pomislil, da mi je Miklavž pač prinesel novega in ga, da ne bi skavti tega opazili, kupil v isti trgovini. No, na koncu se je izkazalo, da je bil armafleks pred vrati le moj stari armafleks, ki sem ga pozabil pri Alešu.

Z Alešem sva se namreč drugi vikend v novembru kot novoizvoljena delegata

odpeljala proti prekmurskim ravnicam oz. v Beltince, kjer je potekal dvodnevni Svet ZSKSS. Od doma sva se v strahu, da bo vožnja dolga, odpravila že zgodaj zjutraj in na cilj prišla približno pol ure pred začetkom. Svet se je začel z uvodnimi pozdravi in duhovno mislijo v cerkvi, zaznamovan pa je bil s tekanjem po bližnji okolici: dopoldanski krog delavnic v župnišču, kosilo v gasilskem domu, popoldanski krog delavnic in baze v kulturnem domu, poklon žrtvam prometnih nesreč pred občino, večerja v gasilskem domu, večerni program v kulturnem domu, spanje (z nočno serenado) v župnišču, maša (glej ga zlomka) v cerkvi, zajtrk v gasilskem domu, plenarno zasedanje v kulturnem domu, kosilo v gasilskem domu in odhod proti svojemu domu.

Posebej velja omeniti taborni večer, kjer nam je bilo brez tabornega ognja zelo vroče. Ogrela nas je domača folklorna skupina, ki nam je najprej pokazala nekaj plesov, nato je nekaj pogumnih udeležencev in udeleženk Sveta pokazalo svoje plesne sposobnosti na odru, večer pa se je zaključil s splošnim rajanjem. Po zaključku smo se odpravili v župnišče. Nekateri smo kmalu polegli, drugi pa so si dan podaljšali za nekaj ur(ic).

Naslednje, kar velja izpostaviti, je seveda plenarno zasedanje, ki je kljub temu, da sta bili na programu le dve točki, ki smo jima morali posvetiti večjo pozornost (tj. sprejem pravilnika o delovanju stegov in sprejem in obravnava finančnega proračuna), trajalo kar dolgo. Aleš in jaz (ki se nisem pojavil na govorniškem odru) sva po odzivih, ki so nama jih posredovali voditelji, ki so se udeležili DSV-jev, ki so potekali vikend po tem, pustila vtis najbolj zateženih skavtov, ki sta se vedno nekaj oglašala (no, Aleš je bil pred mikrofonom samo dvakrat). Poleg tega je bila neprestano problematična sklepčnost, a na srečo smo delo uspešno zaključili. Nov pravilnik in proračun smo sprejeli, hkrati pa smo sprejeli tudi pomemben sklep (ki upam, da bo obveljal tudi v praksi), namreč, da IO določi članarino že septembra. Zasedanju je sledilo kosilo in povratek proti domu.

Luka Pavlin, Modri rakun

MEDVEDI NAS LE NISO POJEDLI

Po prvih nejasnostih, kako bova z Akelo sploh prišli do tega gozdnatega predela Slovenije, se je pokazal prevoz v obliki prijaznih Domžalčanov. Domenili smo se, da naju poberejo v raju slovenskih nakupovalcev, BTC cityju, in se napotili

proti kraju, ki je temu popolnoma kontrasten, Kočevskemu Rogu. Ta vikend smo bili obdarjeni z lepim vremenom, zato smo lahko okusili Kočevski gozd v vsej svoji lepoti.
Kaj pa se počne na tako grozno resno zvenečih zadevah, ki se jim reče Državni posveti starih volkov?
Mi smo se recimo igrali, učili delati bivak (v katerem so nekateri pogumneži tudi spali), naučili nove banse, bosi hodili po gozdu, trenirali dušo in svoje telo, se pogovarjali o težavah, ki pestijo krdela, obnovili in sklenili kakšna nova poznanstva, dobili lepe šale z volčjimi tačkami, ki jih lahko sedaj ponosno razkazujemo, in se nasploh imeli zelo fletno. Aja, pa medvedi nas tudi niso pojedli.

Kača Kaja

DSV IV - PLANIRANJE ZA MUČENJE IZVIDNIKOV IN VODNIC

Voditelji se vsako leto dvakrat zberemo na tako imenovanih DSV-jih. To ni nikakršno skrivnostno načrtovanje mučenja naših IV-jevcev, ampak prava zabava. Seveda pa si vzamemo čas tudi za resne zadeve, kot je primerjanje naših izkušenj, dogodivščin in idej.
Letos smo se voditelji veje IV zbrali v Šmihelu nad Mozirjem. Ker se pot kar vleče, zbrali pa naj bi se že ob pol devetih, sva se skupaj z radovljiškim četovodjem Gašperjem na cesto podala že kar zgodaj. Oba še malo zaspana in še ne popolnoma zbujena sva preverjala svojo opremo in ugotovila, da se bova pač kot prava skavta že znašla.
Kilometri so kar hitro leteli mimo naju in kot bi mignil sva prispela na najin cilj. Tam sva našla stare prijatelje, soskavte, ki so prav tako postali ali ostali voditelji veje izvidnikov in vodnic. Kaj kmalu pa se je začelo resno delo. Po uvodnem pozdravu in katehezi so se začele delavnice, kjer smo se naučili novih spretnosti,

nadgradili stare in obudili pozabljene. Čas je hitro mineval in po popoldanskih delavnicah nas je čakala priprava na sveto mašo in sveta maša sama. Po okusni večerji pa nas je čakal zabavni večer, ki nam je omogočil razgibavanje, smeh in navezovanje novih poznanstev. Po končanem uradnem delu so se nekateri odpravili v naše toplo prebivališče, najvztrajnejši pa smo še naprej prepevali ob tabornem ognju. Toda kljub temu, da se skavti ne damo, se je naša družba ob ognju počasi manjšala in odpravili smo se v tople spalke.

Zjutraj smo po vstajanju hitro pljunili v roke in ker nas je bilo veliko, smo hišo hitro pospravili, pozajtrkovali in se odpravili k nedeljski sveti maši. Po sveti maši pa so nam državni voditelji veje IV pripravili presenečenje. Sklicali so slavnostni kvadrat in imeli smo imenovanja voditeljev. Po slavnosti pa nas je obiskal Peter Lovšin - človek, ki je ustanovil slovensko skavtsko organizacijo. Predstavil nam je svoje napore in trud, da bi skavtstvo v Sloveniji lahko zaživelo. Še vedno navdušeni nad njegovo življenjsko zgodbo smo se naučili nekaj novih iger in že je prišel čas za kosilo, po kosilu pa neizogiben del vsake skavtske aktivnosti, žalostno slovo.

Skupaj smo preživeli nepozaben vikend in komaj čakamo na spomladanski DSV.

Tina Šranc, Sladkosneda lisica

DRŽAVNO SREČANJE VODITEJEV VEJE PP V VIPAVI

21. - 22. 11. 2009

V zgodnjem sončnem sobotnem jutru sem zapustil našo prelepo Gorenjsko in se z avtom odpeljal proti tokrat bolj pusti, oblačni Primorski, natančneje Vipavi. Namen moje poti je bil jasen – udeležiti se mojega prvega državnega srečanja

kot voditelj popotnikov in popotnic. Pri škofijski gimnaziji v Vipavi smo se zbrali voditelji iz vse Slovenije. Kar nekaj je bilo že znanih obrazov, s katerimi smo se družili že na državnih srečanjih voditeljev veje izvidnikov in vodnic, nekateri pa so bili tudi novi. Bilo nas je okrog 70. Za začetek smo se razdelili v klane, nato pa se je vsak klan na tržnici odločil za eno izmed dejavnosti, ki so jih ponujale branjevke oziroma voditelji. Naš klan je najbolj privlačila zgodovina oziroma bitka pri Mrzli reki, zato smo se odločili, da bi se odpravili tja. To željo pa sta imela še dva druga klana, zato je prišlo do prave bitke argumentov, v kateri smo seveda zmagali mi in si zaradi tega tudi nadeli ime Zgodovinsko argumentirani klan.

Ves čas nas je spremljala svetopisemska zgodba o Jožefu. Dopoldne smo odkrivali vzgojni namen in se pogovarjali o tem, kako ga lahko vključimo v delo v naših klanih. Po kosilu so sledile različne delavnice (listina klana, pot, skupnost in služenje – gradniki veje PP, administracija, veščine in njihova uporabnost v veji PP, igre, Sveto pismo, tabu v klanu ter odhod iz klana). Vsak si je izbral dve delavnici, na katerih je izvedel kaj novega, predvsem pa si z ostalimi voditelji podelil izkušnje in skušal najti odgovore na svoje probleme. Jaz sem tako izvedel, zakaj je pametno, da je tabor ustrezno zavarovan, da so obveščene pristojne institucije (itd.) ter delil izkušnje z ostalimi o različnih problemih, s katerimi se srečujemo v klanih (sveta maša, kroj, alkohol, …).

Pozno popoldne smo se klani podali na pot. Naš klan je pot vodila do nekaj kilometrov oddaljene vasi Bedanje, kjer so nas pričakali člani društva Teodozij in nam predstavili bitko pri Mrzli reki v bližini Vipave, v kateri je vzhodnorimski cesar Teodozij premagal zahodnorimskega cesarja in s tem tudi zagotovil zmago krščanstva nad poganstvom. Društvo Teodozij je letos uprizorilo to bitko in predstavo, v kateri so sodelovali praktično vsi krajani nekaj okoliških vasi. Ogledalo si jo je skoraj 10.000 gledalcev. Pred večernim počitkom v nekdanji osnovni šoli je sledil še pogovor o naših klanih, medtem pa smo strli kakšnih 10 kg orehov, ki smo jih dobili na poti. Večina nas je prespala noter, enemu pa je bilo prevroče in se je odločil, da bo noč preživel zunaj, kar na parkirišču. Ta pustolovščina bi se zanj skoraj tragično končala, saj je malo manjkalo, da ga ni povozil avtomobil.

Naslednje jutro smo se odpravili proti Vipavi, natančneje do ruševin starega gradu nad Vipavo. Tu smo imeli sveto mašo, si predstavili, kaj smo doživeli na poti, in imenovali tri nove voditeljice. Med potjo do škofijske gimnazije je sledila še fotoorientacija po mestu, nato pa kosilo in odhod proti domu.

Aleš Jekovec, Igrivi rogač

OČISTIMO SLOVENIJO V ENEM DNEVU

Pridruži se nam tudi ti. Skupaj nam bo uspelo.

foto: Mirjam

Spomladi 2010 bomo v Sloveniji organizirali **največjo prostovoljno čistilno akcijo** do sedaj. Očistili bomo več kot 10.000 popisanih divjih odlagališč in z njih odstranili prek 20.000 ton odpadkov, ki so nevarni za okolje in ogrožajo podtalnico, ki je za Slovenijo najpomembnejši vir pitne vode.

Vključiti nameravamo vse prebivalce Slovenije, ne glede na starost, izobrazbo, versko ali politično pripadnost. Z doslej verjetno največjo ekipo prostovoljcev, strokovnjakov, članov nevladnih organizacij, podjetij, prostovoljnih društev, tabornikov, skavtov, vojske in drugih akterjev slovenske družbe bomo **v enem dnevu** počistili odpadke, ki so odvrženi v gozdovih, na hribovskih poteh, obrežjih rek in morja, ob poteh in cestah v urbanem okolju in tudi v naseljih in vaseh.

Povod za odločitev o organizaciji vseslovenske čistilne akcije je estonska akcija Let's Do It 2008, v kateri je skupina 50.0000 prostovoljcev maja 2008 v Estoniji v enem dnevu iz narave odstranila 10.000 ton odpadkov, in to v pičlih petih urah. Z običajnimi čistilnimi postopki bi država za tako količino odpadkov potrebovala tri leta in porabila 22 milijonov evrov.

Oglejte si estonski primer dobre prakse na video posnetku, navdušil vas bo:
http://www.youtube.com/watch?v=ZcDntGLS4ig

Tudi akcija Očistimo Slovenijo v enem dnevu! temelji na prostovoljnem sodelovanju in delu. Na uvodnem sestanku 2. 9. 2009 se nas je v Ljubljani zbralo 16, tri tedne kasneje je podporo in pripravljenost za sodelovanje izkazalo že več kot 350

posameznikov, vsak dan pa se prijavljajo novi prostovoljci.
K sodelovanju bomo povabili vse slovenske šole, vrtce, fakultete, zavode, okoljske organizacije, vladne in nevladne inštitucije.

Pričakujemo, da se nam bo pri čiščenju na sobotni spomladanski dan prihodnje leto (predvidoma 17. aprila 2010) pridružilo več kot 200.000 prostovoljcev.
Z akcijo Očistimo Slovenijo v enem dnevu! želimo zmanjšati količino odpadkov v naravi, očistiti ulice, sprehajalne poti, mestna središča ter dvigniti osveščenost prebivalcev Slovenije o problematiki odpadkov.

Marsikdo od nas v tej akciji vidi tudi simbolni pomen: da zmoremo stopiti skupaj, da znamo ceniti in negovati prave vrednote ter da le skupaj lahko dosežemo, da ostane Slovenija tudi v prihodnje varen, topel ter čist dom za vsakega od nas.

Ekologi brez meja
(vir: www.ocistimo.si)

FILMI S SKAVTSKO TEMATIKO

FOLLOW ME, BOYS!
Lem Siddons je član potujoče glasbene skupine. Njegove sanje so postati odvetnik.

V prijetnem mestecu kjer se glasbena skupina ustavi, se Lem, odločen, da se želi ustaliti, javi za prodajalca v trgovini.

Kaj ima g. Siddons skupnega s skavti in kako se film odvija naprej? Poglejte si ga!

Ustvarjalno prikupna košuta

Vir: svetovni splet

OTVORITVENI POPUST
-25%

NOVO!

STEG BREZNICA I
POD SVOBODNIM SONCEM**

Je po dolgih letih čakanja ponovno dočakal rojstvo svoje prenovljene spletne strani in foruma.

Vabljeni vsi, da si spletno stran ogledate na naslovu
http://breznica1.skavt.net/

Prijavite se tudi v forum da bo bolj zabavno in več pogovora
http://breznica1skavti.mojforum.si/breznica1skavti.html

Kaj vse ponujata forum in spletna stran:

*Sveže dogodke *stegovsko zgodovino *predstavitev vej *pogovor o tekočih problemih *arhiv in tekočo številko Plamenčka *sveže fotografije dogodkov *forum *predstavitev voditeljev *skavtska gradiva *uporabne povezave *in še mnogo več

Vabljeni ne bo vam žal!

**Več informacij na *http://breznica1.skavt.net/ Za kakršna koli vprašanja, pripombe, informacije, za objavo prispevkov ali pa kar tako pišite na e-mail blaz.zemlja@gmail.com. Spletna stran in forum sta last stega. Obisk strani na lastno odgovornost:]*
Veliko klikov želimo! Bi-Pi

NOVO!

ČE PRIPELJEŠ 5 PRIJATELJEV NA STRAN TE ČAKA DARILO

SKAVTSKE IGRE

Pred časom mi je prišla v roke knjižica z naslovom Skavtske igre. Ko sem videl avtorja, pripravil jo je naš ustanovitelj, sem vedel, da bo tole nekaj kot nalašč za nas, zato sem se odločil, da vam igre posredujem kar v Plamenčku, saj bodo tako najhitreje prišle do vas. V prvi številki vam predstavljam nekaj zanimivih zimskih iger, ki jih lahko preizkusite na zimovanjih ali na srečanjih veje ali voda. Dobrodošli so seveda tudi odzivi v takšni ali drugačni obliki. Veliko zabave.

LOV NA SIBIRCA

Neki mož je ušel po snegu in vod (oz. skupina skavtov) mu sledi po njegovih stopinjah, toda prodira skrajno previdno, kadar misli, da se približuje njegovemu skrivališču. Za zasledovalca namreč že en zadetek s kepo pomeni smrt, preganjanec pa mora biti s kepo zadet trikrat. Če se zateče na drevo ali kakšen drug kraj, ga je zelo težko zadeti, ne da bi bil kdo sam prej zadet. Preganjanec mora določen čas (dve do tri ure) ostati na prostem, nato pa gre lahko varno domov, ne da bi ga lahko ujeli. Z drugimi besedami: časa za igro imate dve do tri ure.

LOV ZA LISICAMI

Igro je treba začeti na neshojenem snegu. Dva skavta, ki sta določena za lisici, začneta hoditi s sredine polja ali kakega drugega mesta odprte pokrajine, ostali pa pet minut kasneje stopijo na njuno sled. Lisici ne smeta hoditi po človeški sledi, temveč samo po svoji. Če zagledata človeško gaz (tj. gaz zasledovalcev), se morata obrniti v drugo smer. Lahko plezata po zidovih ali uporabita kakšne druge zvijače, npr. hodita po svoji sledi, nato pa nekdo od njiju skoči s palico vstran. Zasledovalci morajo seveda lisici ujeti, ti dve pa se jim morata izogibati. Igra lahko traja največ eno uro, nato gresta lisici k izhodišču.

Luka Pavlin, Modri rakun

Vir: Robert Baden Powell: Skavtske igre. Ljubljana: ZSKSS, 1991 in svetovni splet.

ENKRAT SKAVT, VEDNO SKAVT

V stegu imamo novo voditeljico, ki ostalim pomaga pri vodenju krdela. Mojca je tipična študentka in prava skavtinja. Prepričajte se sami.

Mojca, lep pozdrav.
Živjo!

Kje stanuješ?
Stanujem na Jesenicah, bolj natančno Cesta na Golico, vendar pa se večino časa zadržujem v Ljubljani.

Kdaj imaš rojstni dan in katero praznovanje rojstnega dne ti je najbolj ostalo v spominu?
Rojstni dan praznujem 25. aprila. Hm, naj pomislim. Moram reči, da je vsak rojstni dan nekaj posebnega. V spominu mi pa je ostal letošnji, saj so me moji prijatelji res lepo presenetili.

Katero šolo obiskuješ in zakaj si se zanjo odločila?
Obiskujem Fakulteto za kemijo in kemijsko tehnologijo, smer varstvo pri delu in požarna varnost. Za to sem se odločila, ker nisem bila sprejeta naprej na vzgojiteljsko v Ljubljani. Vendar pa izgleda, da to ni bilo naključje, saj sem v svojem poklicu našla smisel in z veseljem izdelujem faks.

Kaj lahko najdemo v tvoji omari? Kaj rada oblečeš?
V moji omari najdeš prav vse od elegance pa do športnih oblačil. Najraje pa oblečem kavbojke, kratko majico in pa skejterke (superge).

Kaj pa prehrana? Kaj imaš najraje?
Nisem ravno izbirčna, pojem, kar je na krožniku. Težko je reči, kaj imam najraje, trenutno so to makaroni na 1001 način. Saj veste, študentsko življenje brez makaronov ne gre.

Kam bi odpotovala, če bi imela dovolj časa in finančnih sredstev?
Definitivno bi odpotovala na Škotsko in Irsko. O tem sanjam že od majhnega in upam, da se mi sanje kdaj uresničijo.

Kako izkoristiš svoj prosti čas? Kaj rada počneš?
Svoj prosti čas izkoristim tako, da grem ven v naravo. Rada kolesarim, rolam, pohajkujem, smučam, drsam, če imam možnost jaham, seveda pa da ne pozabim: zelo zelo rada plavam, pa čeprav je to včasih samo v moji banji.

Kdaj in kje si se prvič srečala s skavti?
S skavti sem se prvič srečala, ko sem bila še v osnovni šoli (mislim da 2., 3. razred).

Kako se spominjaš svoje obljube? Ali jo izpolnjuješ?
Hehe, še danes se je dobro spomnim. Bila sem vsa živčna, saj sem na avtobusu izvedela, da imamo obljube, jaz pa nisem znala svoje. Tako sem se jo naučila, malo preden sem jo izrekla. Jo izpolnjujem po svojih najboljših močeh.

Kateri je bil tvoj najljubši tabor?
Najljubši tabor mi je bil v četi še na Jesenicah z Nastjo in Mihom (moj zadnji tabor v četi pred odhodom).

S kom v našem stegu se najbolje razumeš?
Z vsemi se razumem. Najbolje pa se razumem z Tejo, Tajdo in Barbaro, saj skupaj sodelujemo in se super ujamemo.

Katere skavtske veščine si že usvojila?
Na to vprašanje ti pa težko odgovorim, ker sem delala samo prvo pomoč. Lakotnika pa molčečneža pa nisem naredila. Sem preveč sladkosnedo in klepetavo dekle.

Kako vidiš svojo skavtsko prihodnost?
Za prihodnost pa lahko rečem samo: enkrat skavt, za vedno skavt.

Hvala za pogovor, Mojca, in veliko uspeha na tvoji skavtski poti.

Luka Pavlin, Modri rakun

KOTIČEK TETE DAHI

Teta Dahi odgovarja na vprašanja bralk in bralcev Plamenčka.

V dolgih jesenskih večerih kar ne vem več, kaj zanimivega bi lahko počela. Tako rada bi se lotila kakšne skavtske zadeve. Prosim, pomagaj mi z nasvetom. Imam tudi problem, kako pripraviti prijetno presenečenje komu od bližnjih. Že vnaprej se ti zahvaljujem za konkretne predloge.

ANONIMNA

Draga ANONIMNA!

Spomni se na ptice, ki na svojih vejah nimajo centralne kurjave, ter izdelaj ptičjo krmilnico ali kaj podobnega, s čimer boš osrečila svoje pernate prijatelje. In ne pozabi, da zna biti trud povrnjen s tem, ko jih boš lahko opazovala med hranjenjem. Samo prosim te, zaboga, nikar ne svinjaj po facebooku ali (ne) skavtskem forumu.

Si se že preizkusila v kuhanju, peki? Speci pladenj piškotov, recepte lahko dobiš kjerkoli, vendar pazi, da ne pozabiš na tetko Dahi … v zadnjem času so popularne opeke...

teta Dahi

MAKARONARSKI RECEPT Z VODIČNEGA VRHA

Zelo hranljivo in zanesljivo, z visoko biološko vrednostjo, se boste prav gotovo "napapcali" z makaroni oz. špageti. Če se boste držali recepta kuharja Florjana, ne boste lačni in tudi sama priprava vam ne bo delala težav. Pripravijo se pa takole:

- najprej zavremo velik lonec vode (recept je za veliko skupino ljudi);
- med kuhanjem vode dodamo ščepec oz. več ščepcev soli;
- ko nam voda zavre, dodamo špagete (koliko jih pojeste, se morate zmeniti med sabo – če ne veste, vprašajte klan);
- špagete kuhamo potem še približno 15-20 minut;
- potem jih odcedimo in postavimo med vedno lačne skavte;
- najbolj enostavno je, če namesto omake na špagete damo kar kečap ali nariban sir oz. parmezan.

Nasvet: če špagetov ne boste mogli pojesti sami, pokličite klan.

NJAM! PA DOBER TEK!

Florjan Svetina, Vztrajni delfin
(vir: Plamenček, junij 1993)

Tokrat objavljamo pismo, ki so ga naši volčiči poslali Miklavžu. Preberite si, kaj so mu sporočili.

Dragi Miklavž!

Leto je okrog in zopet nas prideš obiskat. Letos smo bili volčiči še posebno pridni. Vsi smo dali vse od sebe, da smo smo si v džungli pomagali med sabo in poskusili biti čimbolj pridni. Samo Miklavž, saj veš, še vedno smo volčiči in igra in nagajanje mora biti, drugače bi bilo v džungli dolgčas.

Dolgo smo čakali nate in naši lačni sladkosnedni trebuščki so si letos zaželeli veliko, veliko vitaminčkov. Saj veš, tiste dobre sladke mandarince, če pa nam pustiš še kakšno dobro sladko čokolado, bomo pa še bolj veseli.

Upamo, da ne bo zate predolga in pretežka noč, ker nam je prišlo na ušesa, da so bili tudi v četi, klanu in skvoju letos zelo zelo pridni.

VOLČIČI

KRIŽANKA

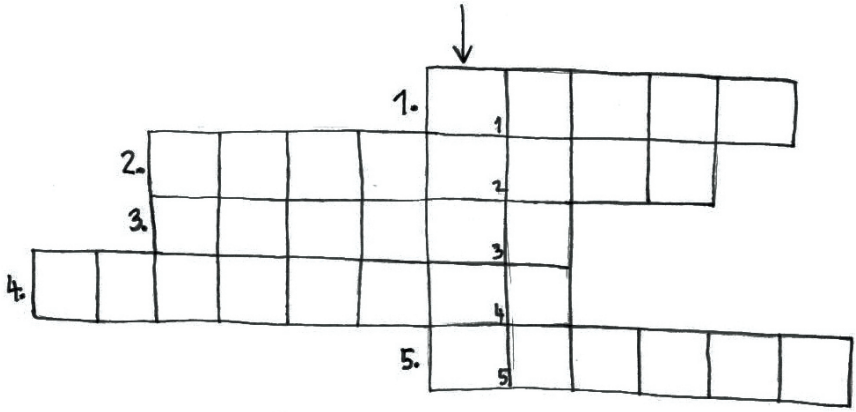

Glasbila:

1) nanj tolčemo
2) nanj pihamo
3) nanj brenkamo
4) nanj tolčemo in ga stresamo
5) z njimi udarjamo eno ob drugo

Geslo:

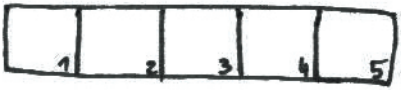

SKAVTSKA ABECEDA

Kaj je to?

1. Med prvo svetovno vojno so se na tako imenovani soški fronti odvijale zelo pomembne bitke. O takratnem dogajanju poleg vseh muzejev in spominov pričajo tudi številni ostanki vojaške opreme, ki jo lahko najdete, če se sprehodite po tistih hribih. Mogoče se boste kdaj odpravili tja in našli kako zanimivo stvar. Pušk in bomb verjetno ni, lahko pa se vam zgodi, da najdete priročno posodo, ki jo je imel vsak vojak. Njim je služila tudi za pogum in lajšanje bolečin, skavti pa smo ji lahko hvaležni na zimskih izhodih, ko poskrbi, da ne zmrznemo ali pa na poletnih potepih, ko se po dolgi hoji po soncu zdi požirek hladne vode pravi balzam za telo in duha. Kako torej imenujemo posodo, ki vzdržuje tekočino na stalni temperaturi?

2. Na leto naj bi jih bilo v celi Sloveniji vsaj 1460000 (štejemo 4000 skavtov). Dogajajo pa se ne samo pri nas. En pomemben se je zgodil v Londonu. Menda je bil povod za ustanovitev skavtov v Ameriki. Neki angleški deček je namreč sredi Londona izgubljenemu založniku iz Chicaga pomagal najti pravi naslov. Mož mu je bil zelo hvaležen, ko pa mu je ponudil šiling, mu je deček odvrnil, da skavti ne sprejemajo napitnin za usluge. Po opravljenem delu ga je deček celo odpeljal k Bi-Piju in mož je bil tako navdušen nad skavti, da je takoj po vrnitvi začel ustanavljati skavte po ZDA. No, večinoma tako naše skavtsko dejanje nima tako velikega vpliva na svet. Vendar pa je to vseeno sijajna stvar, pravzaprav način življenja, v katerem služenje bližnjemu postane glavni ključ. In kaj pravi Bi-Pi? »Ni pomembno, kako majhno je, tudi če samo pomagaš stari ženici čez cesto, ali da o nekom, ki o njem slabo govorijo rečeš dobro besedo. Pomembno je, da narediš vsaj nekaj.« In kot pravi 2. skavtski zakon, da narediš vsaj enega na dan. Kaj?

3. Pomembna je tako velikost, kot tudi oblikovanost. V skavtskem priročniku piše, da je iskana beseda ponos čete. Seveda so lahko nanj ponosni vsi, tisti ki sodelujejo pri njegovi izdelavi, in tisti, ki zasluženo nanj dvigujejo ali z njega spuščajo zastavo. Kako se torej imenuje lesen steber, ki ga postavljamo na začetku tabora, ob koncu ga porušimo in sežagamo na koščke za vse udeležence.

Ana Grahor

Čuťara, dobro delo, jambor

Ceva kad namočenh

Mama je prpodvava, da j Jera u štacun prpodvava , da j a'dn reku, če b hodiva ona z nemo. Je pa odgovoriva: "Tačh k s pa ti, mam pa js doma cevo kad namočenh'!" Poj, k se j pa poročiva, ga j pa ankt srečova, ji j pa reku: " Ooo, tga s pa co z dna potegniva!"

(Bled)

Čə bo kej, nəč ...

Fantjə pa deklič so se vsəh sort žənilə. Ana j anmo fanto, k ga j rada imeva, devova jopo. Gruntova je, a b mo računova al ne. Potle jo j pa barov, kuj bo. Vona mu j pa rekva: "Čə bo kej, nəč, čə pa nau nəč, pa pet grošov." Potle j jə pa pvačov, jə pa koj vedva, kuj jə ura.

(Bohinj)

Vir: Repečnekova vučca

NAPIŠI ANEKDOTO V SVOJEM NAREČJU ALI ILUSTRIJAJ ZGORNJI DVE!
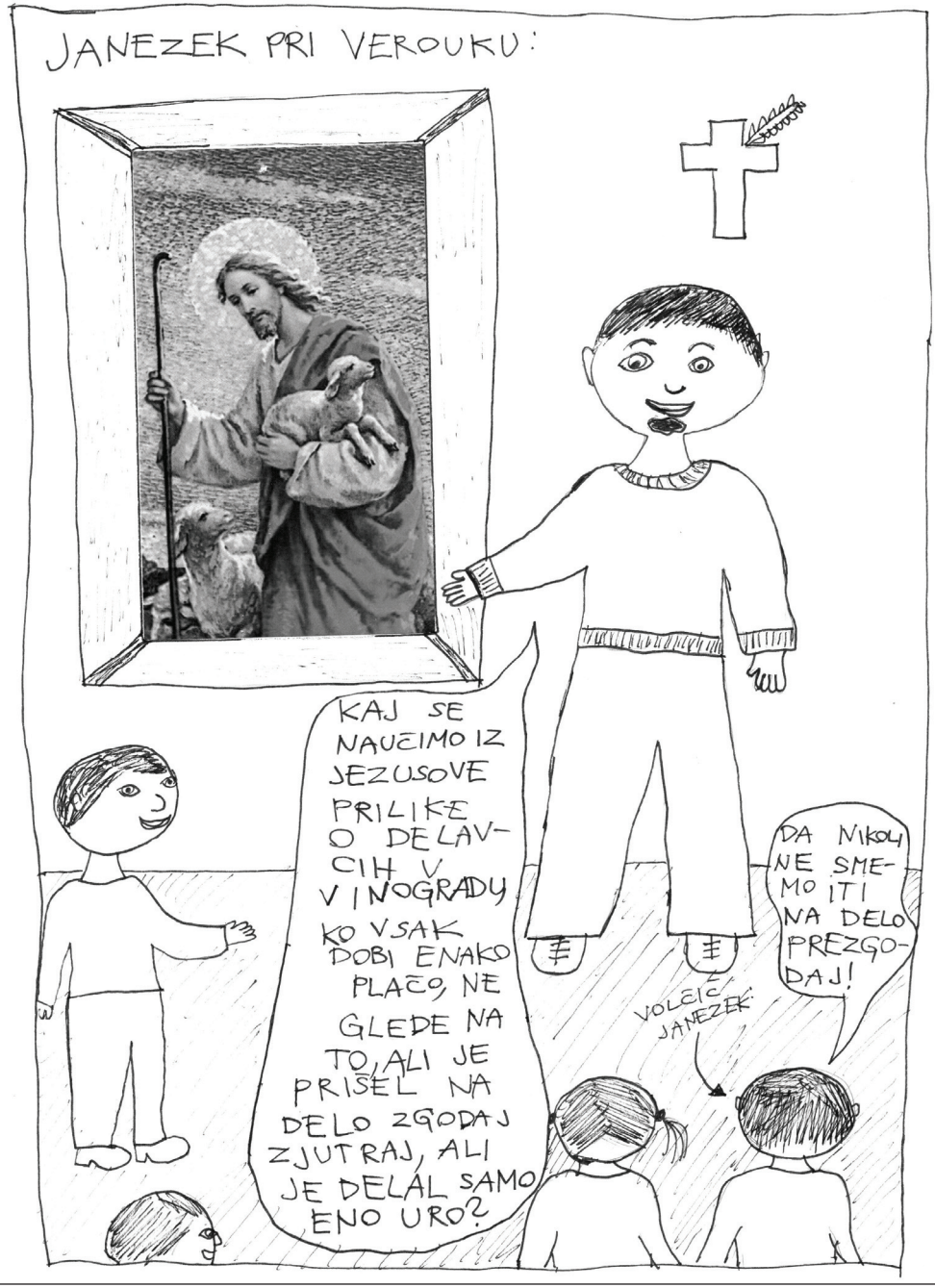
DOGODIVŠČINE VOLČIČA JANEZKA